

ارزیابی درونی گروه مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی قم، سال ۱۳۸۹

حسن ایزانلو^۱، احمد رضا یاری^۱، محمد فهیمی نیا^۲، بابک فرزین نیا^۲، محمد حسن محمودیان^{۳*}

چکیده

زمینه و هدف: بهبود کیفیت آموزش دانشگاه وابسته به بهبود کیفیت گروه های آموزشی است. بنابراین، ارزیابی درونی این گروه، گامی مؤثر در رشد کیفی نظام آموزش عالی است. مطالعه حاضر با هدف ارزیابی درونی گروه مهندسی بهداشت محیط در دانشگاه علوم پزشکی قم در سال ۱۳۸۹ صورت گرفت.

روش بررسی: این مطالعه به روش توصیفی - مقطعی انجام شد. به منظور جمع آوری داده ها از ۴ پرسشنامه، شامل: پرسشنامه مربوط به مدیر گروه، اعضای هیأت علمی، دانشجویان و دانش آموختگان استفاده شد. در تکمیل این پرسشنامه ها؛ مصاحبه، مشاهده و بررسی اسناد نیز صورت گرفت، و با به کارگیری روش های آمار توصیفی در قالب جداول توزیع فراوانی و شاخص های تمایل مرکزی و پراکندگی، تفسیر و استنتاج شد.

یافته ها: امتیاز کسب شده در اهداف و رسالت گروه، مدیریت گروه و روند توسعه ای آن به ترتیب ۲/۲، ۲/۱ و ۲/۸۲؛ نسبت تعداد اعضای هیأت علمی به دانشجو، پژوهش اعضای هیأت علمی و رضایتمندی از گروه به ترتیب ۲/۲۳، ۲/۱ و ۱/۱۲؛ تناسب تعداد دانشجویان با امکانات موجود، اطلاع از اهداف و رسالت های گروه به ترتیب ۱/۷۵، ۲/۱ و تناسب دروس با نیاز دانش آموختگان، رضایتمندی از برنامه های آموزشی گروه و رضایتمندی از محتوای برنامه های گروه به ترتیب ۱/۶۸، ۱/۸۴ و ۲/۱ تعیین شد.

نتیجه گیری: طبق نتایج این پژوهش، ضروری است گروه های آموزشی جهت حفظ و ارتقای عامل هایی که وضعیت مطلوبی دارند، تلاش نموده و برای بهبود عوامل نامطلوب برنامه ریزی کنند. مسئولین دانشگاه نیز باید شرایط و منابع لازم را برای بهبود وضعیت موجود و دستیابی به بالاترین حد مطلوب فراهم آورند.

کلید واژه ها: برنامه های خودسنجی؛ آموزش؛ سنجش آموزش؛ بهداشت محیط؛ قم، ایران.

^۱استادیار بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران.

^۲مربی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران.

^۳مربی حشره شناسی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات:

محمد حسن محمودیان، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران؛

آدرس پست الکترونیکی:

fasele101@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۱/۹/۱۵

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۱/۱۹

لطفاً به این مقاله به صورت زیر استناد نمایید:

Izanloo H, Yari AR, Fahiminia M, Farzinnia B, Mahmoudian MH.
Internal Evaluation of the Department of Environmental Health Engineering
of Qom University of Medical Sciences, 2010.
Qom Univ Med Sci J 2013;7(Suppl 1):51-56. [Full Text in Persian]

مقدمه

گروه‌های آموزشی، زیرمجموعه‌ای از یک نظام آموزشی هستند، که بهبود کیفیت آموزش مراکز در نتیجه بهبود کیفیت این گروه خواهد بود (۱). ارزیابی درونی، اولین مرحله اعتباربخشی است که مقدمه‌ای بر بهبود کیفیت تلقی می‌شود. همچنین خودارزیابی، مکانیسمی است که اعضای هیأت علمی براساس آن باعث ارتقای کیفیت آموزش می‌شوند. کیفیت آموزش توسط متخصصان، دست‌اندرکاران و دانشجویان مورد قضاوت قرار می‌گیرد. بنابراین، گروه مورد ارزیابی خود را از این طریق مورد پایش قرار خواهند داد تا نقاط مثبت و منفی خود را بیابند و به اصلاح نقاط ضعف و منفی خود بپردازند (۲). ارزیابی درونی که با مشارکت اعضای هیأت علمی در فرآیندهای تعیین عوامل، ملاک‌ها، نشانگرها، ابزار گردآوری داده‌ها، توصیف و تحلیل داده‌ها و در نهایت قضاوت درباره کیفیت نظام آموزشی انجام می‌شود؛ نقش مهمی بر توسعه و بهبود کیفیت فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی آموزش عالی دارد (۳).

آگاهی دقیق از اهداف گروه آموزشی، افزایش تعهد و دلبستگی اعضای هیأت علمی نسبت به گروه آموزشی، ارائه یک تحلیل جامع و شفاف از عملکرد گروه، شناسایی نقاط قوت، ضعف و فرصت‌ها، تقویت فرهنگ پاسخگویی، کمک به خودتنظیمی امور گروه آموزشی، حمایت از بهبود مستمر کیفیت و افزایش اثربخشی و کارایی نظام آموزشی از جمله پیامدهای مؤثر ارزیابی به شمار می‌رود. ارزیابی درونی موجب بهبود گروه و برنامه‌های آن شده و مسیری را جهت سنجش گروه آموزشی و خودتحلیل‌گری در برنامه‌ها، مدیریت آنها و اجرای برنامه‌های صحیح ترسیم می‌کند. همچنین به‌عنوان مبنایی در فرآیند برنامه‌ریزی آموزشی و پژوهشی گروه خواهد بود. در واقع، هدف ارزیابی درونی آن است که مسئولین گروه، دانشکده و دانشگاه نسبت به هدف‌های آموزشی، پژوهشی و مسایل دیگر گروه، آگاهی جامعی به دست آورند (۴).

مطالعات مربوط به ارزیابی درونی در گروه‌های مختلف آموزشی در دانشگاه‌های علوم پزشکی سمنان (۵)، گروه مدیریت و اطلاع‌رسانی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان (۶)، گروه قارچ‌شناسی و انگل‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه (۷)، گروه پرستاری

داخلی - جراحی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان (۸) و دانشگاه‌های دیگر انجام شده و نتایج آن نیز ارائه گردیده است. گروه مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی سمنان، کیفیت آموزش و عامل هیأت علمی را هریک با $۷۰/۳\%$ و $۷۳/۵\%$ در وضعیت خوب، مدیر گروه و واحد آزمایشگاه را به ترتیب با $۶۶/۷\%$ و $۶۶/۵\%$ در وضعیت متوسط و کتابخانه را با $۲۶/۴\%$ در وضعیت خیلی ضعیف گزارش کرده است.

گروه مهندسی بهداشت محیط قم دارای ۶ عضو هیأت علمی ثابت و ۲ کارشناس بوده، و اعضای هیأت علمی شامل یک استادیار، یک دانشجوی دکتری، و ۵ مربی بهداشت محیط می‌باشد. در گروه بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی قم؛ مقاطع کارشناسی ناپیوسته، کارشناسی پیوسته و کارشناسی ارشد ناپیوسته بهداشت محیط در حال تحصیل می‌باشند. در این راستا، گروه بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی قم همگام با سایر گروه‌های آموزشی دانشگاه، اقدام به ارزیابی درونی گروه در اواخر سال ۱۳۸۹ نمود که طرح در اسفندماه ۱۳۹۰ پایان یافت.

روش بررسی

جهت اجرای این مطالعه، شناسایی برخی از اطلاعات زمینه‌ای و روش ضرورت داشت. لذا موارد مورد نظر در سه بخش به شرح ذیل ارائه می‌شود.

الف) معرفی واحد آموزشی: دانشگاه علوم پزشکی قم از ۵ دانشکده پزشکی، دندانپزشکی، پرستاری و مامایی، پیراپزشکی و بهداشت تشکیل شده است، که دانشکده بهداشت آن از بهمن‌ماه سال ۱۳۷۷ تأسیس و در سال ۱۳۷۸ با پذیرش اولین دوره دانشجویان در رشته کاردانی روزانه بهداشت محیط شروع به فعالیت نمود. از بهمن‌ماه سال ۱۳۸۴ اولین دوره دانشجویان کارشناسی ناپیوسته، در بهمن‌ماه سال ۱۳۸۵ دوره کاردانی شبانه، مهرماه سال ۱۳۸۷ اولین دوره کارشناسی ناپیوسته و در مهرماه سال ۱۳۸۹ اولین دوره تحصیلات تکمیلی دانشگاه توسط دانشجویان کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط آغاز شد. در حال حاضر، گروه آموزشی مهندسی بهداشت محیط اقدام به حذف دوره‌های کاردانی نموده است، و تنها در مقاطع کارشناسی پیوسته، ناپیوسته و کارشناسی ارشد دانشجو می‌پذیرد.

استفاده و با مراجعه به منابع اطلاعاتی موجود توسط محقق تعیین شد.

۲- عامل هیأت علمی: به منظور تعیین عامل مورد نظر ۱۴ ملاک و ۶۹ نشانگر تدوین شد. داده‌های مورد نظر از طریق تهیه چک‌لیست و توزیع بین اعضای هیأت علمی گروه و تکمیل توسط ایشان تهیه شد. در این خصوص ۵ نفر از اعضای هیأت علمی گروه، مشارکت نمودند.

۳- عامل دانشجویان: در این خصوص ۱۳ ملاک و ۴۶ نشانگر منظور شد. ۵۳ پرسشنامه بین دانشجویان توزیع گردید که ۸ پرسشنامه به دلایل مختلف از مطالعه خارج شد، و ۴۵ پرسشنامه در مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به حضور دانشجویان در مقاطع مختلف تحصیلی، همچنین با توجه به تعداد دانشجویان در هر مقطع، ۳۰ پرسشنامه به دانشجویان کارشناسی پیوسته، ۱۲ پرسشنامه بین دانشجویان کارشناسی ناپیوسته و ۳ پرسشنامه بین دانشجویان کارشناسی ارشد گروه به‌طور تصادفی توزیع شد.

۴- عامل دانش‌آموختگان: در این خصوص ۸ ملاک و ۲۵ نشانگر تدوین، و پارامترهای مورد نظر از طریق تماس تلفنی با فارغ‌التحصیلان انجام شد. لازم به ذکر است به دلیل تغییر آدرس و یا شماره تماس بسیاری از فارغ‌التحصیلان، امکان بررسی حجم بیشتری از فارغ‌التحصیلان مقدور نبود.

پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها، با استفاده از روش‌های آماری شامل توصیف داده‌ها، محاسبه فراوانی‌ها و درصدگیری، تجزیه و تحلیل صورت گرفت. تمام داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و به کارگیری روش‌های آمار توصیفی مورد آنالیز قرار گرفتند.

یافته‌ها

نتایج حاصل از بررسی و تجزیه و تحلیل داده‌ها در جداول ۵-۲ ارائه شده است. در این جداول امتیاز کسب‌شده براساس وزن‌دهی و رده‌بندی مربوطه نیز طبق دستورالعمل استخراج و تحلیل داده‌ها ارائه شده است.

جدول شماره ۲: ملاک‌های مورد بررسی در عامل مدیر گروه		
پارامتر مورد ارزیابی	امتیاز کسب‌شده	رده‌بندی
اهداف و رسالت گروه	۲/۲	نسبتاً مطلوب
مدیریت گروه	۲/۱	نسبتاً مطلوب
روند توسعه گروه	۲/۸۲	مطلوب

ب) روش ارزیابی درونی: طرح ارزیابی درونی در سال ۱۳۸۸ با تشکیل شورای ارزیابی گروه و تقسیم کار آغاز شد. در این خصوص پس از تدوین عوامل، ملاک‌ها، نشانگرها و معیارها، پرسشنامه‌های مورد نیاز تهیه گردید. همچنین در این مطالعه از الگوی اعتباربخشی استفاده شد، و اهداف آموزشی، پژوهشی، نیروی انسانی، فضای فیزیکی و تجهیزات مورد نیاز مورد پایش قرار گرفت.

جامعه آماری مورد مطالعه را دانشجویان، فارغ‌التحصیلان و اعضای هیأت علمی تشکیل می‌دادند. مکان مورد مطالعه نیز در این تحقیق دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قم بود. روش جمع‌آوری داده‌ها از طریق پرسشنامه انجام شد، که از دانشگاه علوم پزشکی تهران اخذ گردید، و متناسب با وضعیت گروه مهندسی بهداشت محیط مورد ویرایش و تجدید نظر قرار گرفت. تعداد دانشجویان مورد مطالعه ۴۵ نفر، دانشجویان فارغ‌التحصیل ۲۵ نفر و اساتید مشارکت‌کننده ۵ نفر انتخاب شد. ویژگی هر ملاک بین صفر تا ۱۰۰٪ و در سه محدوده، مطلوب (رضایتمندی بیش از ۶۶٪)، نسبتاً مطلوب (رضایتمندی بین ۳۳٪-۶۶٪)، نامطلوب (رضایتمندی کمتر از ۳۳٪) طبقه‌بندی شد. (سطح مطلوب نشان‌دهنده تدوین دقیق اهداف و رسالت‌های گروه در هر حوزه است. در سطح نسبتاً مطلوب، اهداف و رسالت‌های گروه در حوزه مربوطه به‌طور ضمنی مدنظر قرار می‌گیرد، و در سطح نامطلوب اهداف و رسالت‌های گروه در حوزه مربوطه مشخص نیست).

پس از دریافت پرسشنامه‌های تکمیل‌شده براساس طبقه‌بندی جدول شماره ۱، تمامی ملاک‌ها و نشانگرها وزن‌دهی شدند. امتیاز کسب‌شده بالا، نشان‌دهنده افزایش مقبولیت و رضایتمندی است.

جدول شماره ۱: طبقه‌بندی امتیازات کسب‌شده			
طبقه	مطلوب	نسبتاً مطلوب	نامطلوب
امتیاز کسب‌شده	۲/۳۲-۳	۱/۶۶-۲/۳۲	۱-۱/۶۶

ج) عوامل مورد ارزیابی: عوامل مورد ارزیابی در ۴ بخش مورد مطالعه قرار گرفت که عبارتند از:

۱- عامل مدیر گروه: این عامل در ۳ ملاک و ۸۸ نشانگر مورد بررسی قرار گرفت. داده‌های مورد نظر از طریق چک‌لیست مورد

در خصوص عامل هیأت علمی، بیشترین امتیاز کسب شده مربوط به نشانگر تناسب عناوین پایان نامه های دانشجویی با تخصص هیأت علمی با ۲/۴۳ امتیاز و کمترین آن مربوط به مشارکت با سازمان ها و دیگر ارگان ها در زمینه فعالیت های آموزشی و پژوهشی با ۱/۲۷ امتیاز بود.

بیشترین امتیاز کسب شده در بین نشانگرهای عامل مدیر گروه مربوط به نظم در برگزاری کلاس های آموزشی اعضای گروه با ۲/۵۴ امتیاز و کمترین آن مربوط به کیفیت فضاهای آموزشی دانشکده با ۱/۱۳ امتیاز بود.

جدول شماره ۳: ملاک ها و نشانگرهای اصلی مورد بررسی در عامل هیأت علمی		
نشانگرهای مورد ارزیابی	امتیاز کسب شده	رده بندی
نسبت هیأت علمی به دانشجو	۲/۲۳	نسبتاً مطلوب
پژوهش اعضای هیأت علمی	۲/۱	نسبتاً مطلوب
تدریس واحدهای ارائه شده	۲/۳۱	نسبتاً مطلوب
عضویت در هیأت علمی تحریریه و مجامع علمی	۰/۷۵	نامطلوب
رضایتمندی از فعالیتهای گروه	۲/۱۲	نسبتاً مطلوب

جدول شماره ۴: ملاک ها و نشانگرهای اصلی مورد بررسی در عامل دانشجویان		
پارامتر مورد ارزیابی	امتیاز کسب شده	رده بندی
تناسب تعداد دانشجویان با امکانات موجود	۱/۷۵	نسبتاً مطلوب
مشارکت دانشجویان در آموزش و پژوهش	۱/۱۰	نامطلوب
اطلاع از اهداف و رسالت های گروه	۲/۱	نسبتاً مطلوب
رضایتمندی از فعالیتهای گروه	۱/۲	نامطلوب
آگاهی و علاقه دانشجو از ماهیت رشته	۱	نامطلوب
هرم جمعیت دانشجویی	۰/۱	نامطلوب
نسبت جنسی دانشجویان	۰/۱	نامطلوب

امتیاز اظهار داشتند. همچنین کمترین امتیاز به روزآمد نبودن مباحث درسی با ۱/۶ امتیاز تعلق گرفت.

از نظر دانشجویان هیچ کدام از نشانگرهای مورد بررسی در این مطالعه مطلوب (۱/۱ امتیاز) نبود. دانش آموختگان بیشترین رضایتمندی را از نشانگر تناسب مطالب نظری و کار عملی با ۲/۴

جدول شماره ۵: ملاک ها و نشانگرهای اصلی مورد بررسی در عامل دانش آموختگان		
پارامتر مورد ارزیابی	امتیاز کسب شده	رده بندی
تناسب دروس با نیاز دانش آموختگان	۱/۶۸	نسبتاً مطلوب
رضایتمندی از برنامه های آموزشی گروه	۱/۸۴	نسبتاً مطلوب
رضایتمندی از محتوای برنامه های گروه	۲/۱	نسبتاً مطلوب
مقالات و کتب چاپ شده پیش از دانش آموختگی	۱	نامطلوب

وضعیت خوب بوده است. در این خصوص گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه سمنان وضعیت را خوب ارائه کرد. در گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی قم به دلیل توسعه کمی و کیفی گروه، دستیابی به برخی از نشانگرهای عامل مدیر گروه و رسالت های گروه امکان پذیر نبود. شاید بتوان علت این رخداد را تجدید نیروهای طرحی، جذب نیروهای هیأت علمی جدید، عدم تنظیم اهداف و سیاست های متناسب با شرایط

بحث

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد گروه مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی قم در دستیابی به اهداف آموزشی در وضعیت نسبتاً مطلوب قرار دارد. این نسبت در مطالعه گروه بهداشت عمومی شهر سمنان با امتیاز ۳ در وضعیت بیش از رضایت بخش عنوان شده است. همچنین این وضعیت در گروه زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی سمنان با امتیاز ۳/۵۸ در

نتیجه گیری

با توجه به نتایج به دست آمده از این مطالعه، متأسفانه در هیچ کدام از عوامل مورد بررسی، وضعیت کاملاً مطلوب نبوده است. عدم ارائه برنامه منسجم از سوی مدیر گروه و مشارکت تمامی اعضای گروه در آموزش دانشجویان، عاملی در کاهش میزان رضایتمندی دانشجویان قلمداد می‌شود. در خصوص رضایت از فضای فیزیکی شاید بتوان اولویت دانشگاه در توسعه کمی و افزایش پذیرش دانشجو را عاملی در کاهش برخی از شاخص‌های مورد مطالعه قلمداد کرد. انتظار می‌رود با تکمیل پردیس دانشگاه علوم پزشکی قم، همچنین توسعه فردی اعضای هیأت علمی، گروه بهداشت محیط بتواند بر مشکلات فائق آید. در این خصوص پیشنهاداتی به شرح ذیل مدنظر قرار گرفته است:

- در موقع انتخاب رشته و قبل از ورود به دانشگاه، اطلاعات مناسب کافی و شفاف در رابطه با رشته و بازار کار تهیه و در اختیار داوطلبان گذاشته شود.

- جزوات مناسب در رابطه با اهداف گروه در اختیار دانشجویان قرار گیرد، و به منظور تعامل هرچه بیشتر دانشجویان جدیدالورود با دیگر دانشجویان رشته‌های مختلف آموزشی، رشته‌های تحصیلی جدید راه‌اندازی شود.

- شرح وظایف، حدود اختیارات گروه آموزشی و مدیر گروه در اختیار دانشجویان قرار گیرد.

- با توجه به اینکه ۴۵٪ دانشجویان مورد بررسی، عدم علاقه خود را به رشته خود اعلام کردند. لذا جهت جلوگیری از هدر رفتن سرمایه‌های ملی کشور، در انتخاب رشته و راهنمایی داوطلبان تجدیدنظر شود.

- نظر به اینکه رشته بهداشت محیط جهت رسیدن به اهداف آموزشی خود نیاز به فیلدهای کارآموزی قوی و متنوع دارد، لذا اقدامات و برنامه‌ریزی‌های لازم برای طراحی و فراهم کردن فیلدها به عمل آید.

جدید گروه دانست. به نظر می‌رسد پس از اخذ دوره کارشناسی ارشد بهداشت محیط، توسعه کمی دوره‌های آموزشی متوقف و یا کند شود، که در این صورت می‌توان توسعه کیفی گروه را انتظار داشت. در پژوهش حاضر، به دلیل بالا بودن نسبت مربی به استادیار، همچنین تازه‌کار و کم تجربه بودن برخی از اعضای هیأت علمی، شاخص مقاطع هیأت علمی نسبت به دانشجو عدد مطلوبی تعیین نشد. همچنین هیچ‌یک از این اعضا، عضو هیأت علمی تحریریه مجلات نبوده و از این نظر وضعیت گروه در شرایط نسبتاً مطلوب قرار داشت.

روند توسعه‌ای دانشگاه و به تبع آن توسعه گروه مهندسی بهداشت محیط در محدوده زمانی اندک باعث کاهش نسبت تعداد دانشجویان با امکانات موجود شده است. افزایش دانشجویان از یک سو و نبود زیرساخت‌های مناسب از سوی دیگر موجب کاهش شاخص عامل دانشجویان بوده است. متأسفانه افزایش تعداد دانشجویان دختر نسبت به دانشجویان پسر، همچنین عدم شناخت کافی دانشجویان از رشته، موجب نارضایتی نسبی دانشجویان از وضعیت گروه و دانشکده بوده و کمبود فضای فیزیکی نیز باعث تشدید شرایط نامناسب شده است. این معیار در خصوص گروه بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی سمنان خوب ارائه شده است.

همچنین عدم اشتغال تعداد کثیری از دانش‌آموختگان موجب کاهش میزان رضایت آنان از محتوای برنامه‌های درسی و محتوای برنامه‌های گروه شد، که عمده دلیل عدم اشتغال دانشجویان را می‌توان مؤنث بودن اغلب آنان و عدم تمایل به خروج از استان جهت دستیابی به شغل دانست. از طرفی، بالا نبودن توانمندی دانش‌آموختگان متناسب با نیاز کار، موجب بالا بودن میزان اشتغال آنان می‌شود. در این خصوص می‌توان با افزایش مباحث عملی و افزایش ارتباط دانشجویان با سازمان‌ها و ارگان‌های مختلف، مشکل اشتغال را تا حدودی مرتفع نمود.

References:

1. Harden R, Crosby J, Davis MH, Howie PW, Struthers AD. Task-based Learning: The Answer to Integration & Problem based Learning in the Clinical Years. *Med Educ* 2000;34(5):391-397.
2. Mehrabifar H, et al. Guide Line of Internal Evaluation. Tehran: Ministry of Health and Medical Education, Deputy of Education, Supervision, Evaluation and Expansion. Council of Medical Universities; 1998. p. 1-10. [Text in Persian]
3. Nouri Avarzamani M, Niaei A, Homauni Zand R, Hoseini F. Quality Assurance Guide: Procedures and Actions. Tehran: Foundation of European Education; 2002. [Text in Persian]
4. Hajifathali A, Noori Avarzamani M, Niaie AM, Negahban E. External Evaluation: A Requirement for Accountability and Responsiveness. *J Med Educ* 2006;8(2):83-88.
5. Fallah SH, Mahdinia SM, Ghaeni R, Moinian Kh, Yaghmaian K. Internal Evaluation of Environmental Health Group of Public Health School, Semnan University of Medical Science. *Koomesh* 2004;5(2):71-76. [Full Text in Persian]
6. Yarmohamadian MH, Kalbasi A. Internal Evaluation of Management Departments School and Medical Information, Isfahan University of Medical Sciences. *Iran J Med Educ* 2006;6(1):125-134. [Full Text in Persian]
7. Hazrati Kh, Brazesh A, Mohammadzadeh H, Khshaveh Sh. Internal Evaluation of Parasitology and Mycology Department, Urmia University of Medical Sciences. *Koomesh* 2010;12(2):112-118. [Full Text in Persian]
8. Rafiee Gh, Khodadadizadeh A, Kazemi M, Shahabinezhad M, Ravari A, Bakhshi H. Internal Evaluation of Surgical Nursing Department of Rafsanjan University of Medical Sciences. *Koomesh* 2004;5(2):9-18. [Full Text in Persian]